

Souhrnná informace za 4. týden 2022
(24.1.2022 – 30.1.2022)

Moc Vás všechny opět zdravím!

Dnešní díl Bez obalu nemůže být o ničem jiném než o dění na Ukrajině. Za poslední týden toto téma plnilo zahraniční i naše média. Zvláště poté, co se rozhodla naše vláda věnovat na Ukrajinu vojenskou municí. Podle všeho u toho však nemusí skončit.

Strana války – skupina oddaná rozdmýchávání krvavých konfliktů a zbrojení – která se v Česku zformovala v nové vládě, má obrovské možnosti k šíření nenávisti a strachu. A tyto možnosti využívá. Pracují pro ni ministři a prominentní novináři, pomáhají jí vybraní poslanci a státní i eurounijní úředníci, experti a takzvané nevládní organizace štědře financované jak z domácích, tak i zahraničních zdrojů. Strana války shromažďuje všechny, kdo se přímo či nepřímo podílejí na horentních ziscích vojenskoprůmyslového komplexu.

Žijeme v orwellovském světě, kde z vládních kruhů Prahy, Bruselu a hlavně Washingtonu hlasitě zní pokřik „*Válka je mír!*“ Aliance, která vybombardovala Jugoslávii i Libyi, poslala vojáky do Afghánistánu a Iráku, dnes zase křičí, že jde chránit mír. Tentokrát na Ukrajinu. To musí přijít šílené každému, kdo o tom aspoň trochu přemýšlí. Všechna rozhodnutí o zahájení těchto válek byla přijata při masírování veřejnosti sdělovacími prostředky. Stejně jako dnes. Všechna tato rozhodnutí byla navíc přijata s vyloučením veřejnosti. Mají demokracie plná ústa, ale jakmile dojde k rozdělování velkých zisků, nebo válečnému běsnění, tak před ní zavrou dveře.

Když jsem v roce 2006 ještě jako poslankyně Parlamentu České republiky protestovala proti dodávkám munice do Gruzie, odpověděl mi tehdejší premiér mimo jiné, že ekologická likvidace této munice v Česku by byla příliš nákladná a že předávaná munice bude využita jen při cvičení. V roce 2008, povzbuzen podporou ze Západu, zavelel gruzínský prezident k útoku na Jižní Osetii, a to včetně bombardování kasáren s ruskými mírovými sbory. Stalo se tak během olympiády v Pekingu. Podobnost se současností není čistě náhodná, je tu totiž stejný scenárista.

Všude slyšíme, že je to Rusko, kdo přípravu na válku začal. V této chvíli je jedno, kdo stál u kolébky možných válečných hrůz – důležité je přípravu na válku zastavit. Přesto dvě poznámky. Především současný cyklus konfliktů na Ukrajině začal v roce 2014. Nebyla to ale anexe Krymu, kdo události odstartoval, nýbrž svržení demokraticky zvoleného prezidenta. Svrhly ho síly podporované z USA. Síly, které nebojovaly jen proti tehdejšímu vedení Ukrajiny a Ruska, ale i proti diplomacii Evropské unie. Od té doby je Kyjev na straně války a popírá lidská práva etnických menšin.

Druhá poznámka se týká domácích ohlasů vyostřené situace: česká strana války využívá situaci k dalšímu zvyšování vojenských výdajů. Je obecně známo, že NATO vydává téměř 56 % světových vojenských výdajů, zatímco Rusko něco přes 3 procenta. Ani tento do očí bijící rozdíl však některým nezabrání tvrdit, že „*Putin je za branami*“, a tudíž se musí zbrojit. Vláda strany války si dala do programového prohlášení, že uzákoní nejméně dvě procenta HDP na takzvanou obranu. Proti komu už neříká. Nemluvě o tom, že programové prohlášení pomíjí úkoly civilní obrany a nezanedbatelnou roli armády při řešení přírodních katastrof.

Ráda bych také připomenula jednu věc, která je systematicky opomíjena. Rusko prý zvyšuje napětí. Ovšem čím? Že pořádá vojenská cvičení uvnitř svých vlastních hranic? Jak by pak museli nazývat vojenské manévry, na nichž se podílí USA prostřednictvím své prodloužené ruky – tedy Severoatlantické aliance. Nevšimla jsem si, že by Ruská federace trénovala kousek od hranic Spojených států.

Ted' je třeba postavit se proti straně války. Všechny ty, kteří nechtějí sloužit jejich válečným choutkám a propagandě, budou osočovat, obviní vás, že jste trollové, agenti Ruska nebo Číny. To není nic nového. Připomenu rozhovory, které vedl americký psycholog Gustave Gilbert po porážce Německa v 2. světové válce s uvězněnými nacistickými pohlaváry – a které zveřejnil v knize *Norimberský deník*. Podle Gilberta Hitlerův zástupce maršál Hermann Göring také věděl, že lidé nechtějí válku. „*Přirozeně, prostí lidé válku nechtějí. Ani v Rusku, ani v Anglii, ani v Americe, a ze stejného důvodu ani v Německu.*“ Podle Göringa ale lidé vždy nakonec uposlechnou rozkazy vůdců. Cituji: „*Je to jednoduché. Vše, co musíš udělat, je říct, že jim hrozí nebezpečí, a obvinit pacifisty z nedostatku vlastenectví a vystavování země nebezpečí. To spolehlivě zabere v jakékoliv zemi.*“ Posloucháte vládní prohlášení a slova komentátorů? Nezdá se Vám ten scénář stejný?

Zase přichází doba, která si žádá od každého zaujmout jednoznačné stanovisko. Naší řeči musí být ANO – NE. Je bezpodmínečně nutné odhodit malicherné spory, prolomit všechny bariéry mezi lidmi, kteří odmítají válku, a tomuto úkolu vše podřídit. Říci NE válce nesnese odkladu. Toto NE musí znít v domácnostech, na pracovištích, na ulici, v peticích i na internetu. Každá iniciativa je dobrá. Za KSČM jen dodávám: najdete nás v prvních řadách všude tam, kde se bojuje proti válce. Už v sobotu 5. února za pět minut dvanáct na Masarykově náměstí v Jihlavě se k nám v tomto budete moct připojit.

Děkuji Vám za pozornost a těším se zase za týden, kdy se podíváme například na dění kolem letecké základny, o níž se mluví v souvislosti s mošnovským letišťem. Zeptala jsem se za Vás přímo ministryně Černochové. Tak příští úterý na shledanou.

Odkaz na aktuální video naleznete zde: <https://www.youtube.com/watch?v=riTkv6pzpol>

Zároveň posílám odkaz na rozhovor v Parlamentních listech, který jsem v uplynulém týdnu absolvovala: https://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Ceske-vojaky-na-Ukrajinu-A-dost-Sefka-KSCM-vypenila-Je-pripravena-akce-691061?fbclid=IwAR2nvd8u-TfeQFO-7EgxO0HD4DhGAdA_NA1PS-LPS4I9CptAKJu8YHLG034

Kateřina Konečná